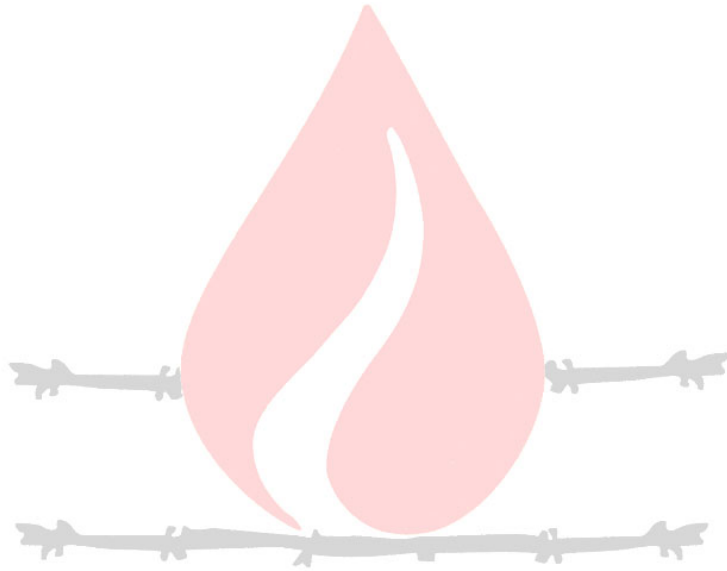

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

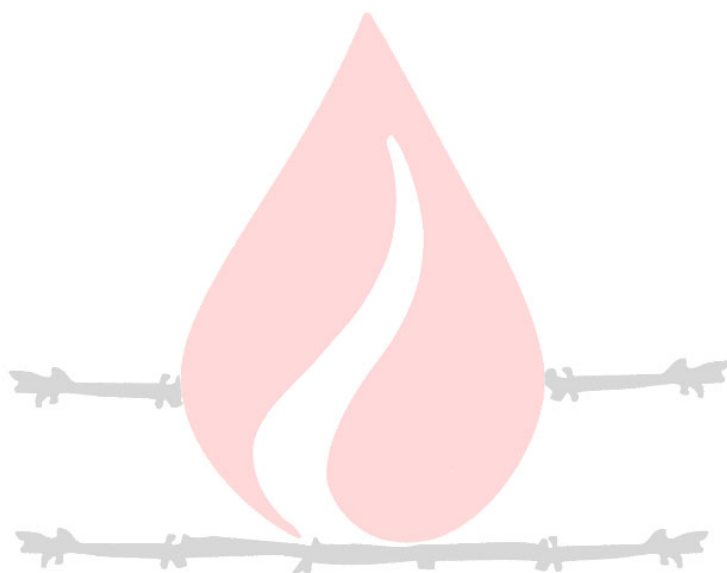
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۱۳)

گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۶۶

مهرماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۰۷۰۶۶

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در مهرماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص عقب ماندن دولت بایدن از سقف ظرفیت تعیین شده برای پذیرش پناهجویان در سال جاری. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به برانگیخته شدن خشم مدافعان حقوق پناهجویان از تصمیم دانلد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق ایالات متحده، جهت تعیین سقف پذیرش ۱۵ هزار نفر پناهجو برای سال مالی ۲۰۲۱ میلادی و ابراز ناخرسندی فعالان این حوزه مبنی بر اینکه که ترامپ کلیت برنامه پذیرش پناهجو که از سال ۱۹۷۵ میلادی تاکنون میلیون‌ها نفر را در خاک این کشور اسکان داده، از هم فروپاشانده است؛

ب) اشاره به اقدام جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، در ماه مه سال جاری میلادی، به مورد تجدید نظر قرار دادن این برنامه و افزایش سقف پذیرش پناهجو تا ۶۲۵۰۰ نفر در راستای رفع هرگونه تردید در اذهان پناهجویان سراسر جهان که رنج‌های زیادی را متحمل

^۱ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ شبکه خبری دویچه وله (Deutsche Welle)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی (Middle East Eye)؛ خبرگزاری آناتولی (Anadolu Agency)؛ پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا (The Hill)؛ روزنامه گاردین (The Guardian) و شبکه خبری سی.ان.ان (CNN New).

شده و بی‌صبرانه در انتظار آغاز زندگی جدید خود در این کشور هستند: این در حالی است که تردیدهایی در این زمینه به وجود آمده است؛

ج) اشاره به اقدام ایالات متحده به تنها پذیرش ۱۱۴۱۱ پناهجو در سال مالی ۲۰۲۱ میلادی که در روز ۳۰ سپتامبر به پایان رسید - بسیار پایین‌تر از میزانی که دولت ترامپ تعیین کرده بود: به عبارت دیگر بیش از ۵۱ هزار جایگاه برای پذیرش پناهجو که می‌توانست زندگی بسیاری از انسان‌ها را نجات دهد بدین وسیله از دست رفت؛

د) اذعان به آسیب‌های شدید وارد آمده به زیرساخت اسکان مجدد پناهجو در ایالات متحده در دوران ریاست جمهوری دانلد ترامپ و عدم توانایی دولت بایدن برای بازسازی و بهبود این شرایط در مدت زمان کوتاه؛

ه) اشاره به همچنین اقدام مثبت دولت بایدن به اسکان مجدد ۱۱۵۱ مهاجر در ماه پایانی سال مالی جاری در قیاس با ماه نخست این سال، ماه اکتبر سال ۲۰۲۰ میلادی که دولت ترامپ تنها مقدمات اسکان مجدد یک پناهجو را در این مدت فراهم آورد؛
و) باین حال این رقم با اسکان مجدد بیش از ۷ هزار پناهجو در ماه، در سال پایانی دوران ریاست جمهوری باراک اوباما و یا حتی حدود ۵ هزار پناهجو در ماه، در سال پایانی دوران ریاست جمهوری جورج دبلیو. بوش قابل قیاس نیست؛

ز) تأکید بر این‌که این آمارها، تنها اعداد و ارقام نیستند، بلکه زندگی و حیات هزاران نفر در جهان به آن وابسته است که در شرایط خطر زندگی می‌کنند و با تهدید مرگ مواجه‌اند!

Organization for Defending Victims
of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی، در روز جمعه ۹ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص افزایش نرخ خودکشی میان نظامیان آمریکا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^۲ گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل‌بازرسی در لینک:

الف) اشاره به انتشار گزارش سالانه از سوی وزارت دفاع ایالات متحده (پنتاگون) مبنی بر خودکشی ۵۸۰ تن از نیروهای نظامی این کشور در سال ۲۰۲۰ میلادی (۲۸ نفر در هر صد هزار نفر) و افزایش ۴۱٫۴ درصدی این اقدام در میان نیروهای نظامی در ۵ سال گذشته؛

ب) اشاره به افزایش ۹٫۱ درصدی میزان خودکشی در میان سربازان طی سال ۲۰۲۰ در قیاس با سال گذشته و افزایش ۱۵٫۳ درصدی آن در فاصله سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۰ میلادی؛

ج) اشاره به افزایش ۱۹٫۲ درصدی میزان خودکشی در میان نیروهای ذخیره طی سال ۲۰۲۰ میلادی و افزایش ۳۱٫۷ درصدی آن در میان نیروهای گارد ملی؛

د) اشاره به ابراز نگرانی لوید آستین، وزیر دفاع ایالات متحده، در زمینه نتایج حاصل از این برآورد در رابطه با نیروهای نظامی آمریکا؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۸ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت اقدام دولت ایالات متحده به پایان دادن به کار کودکان در داخل کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام وزارت کار ایالات متحده به انتشار گزارش سالانه جهانی ۱۳۶۵ صفحه‌ای خود، مبنی بر ارزیابی تلاش‌های ۱۳۱ کشور و منطقه در جهان در راستای پایان دادن به بدترین اشکال کار کودکان؛

ب) اشاره به یافته‌های این گزارش مبنی بر پیشرفت‌های متعادل یا چشمگیر ۷۹ کشور در راستای پایان دادن به کار کودکان و برخورداری ۴۹ کشور از پیشرفت‌های ناچیز یا فقدان پیشرفت در این زمینه؛

ج) اشاره به درعین حال قابل توجه بودن عدم انجام ارزیابی در رابطه با وضعیت ایالات متحده در این زمینه، ضمن تأکید بر این‌که این کشور باید با همان نگاه موشکافانه معضل کار کودکان در داخل مرزهای خود را نیز مورد بررسی قرار دهد؛

^۳ گزارش خبرگزاری آنا تولی. قابل بازیابی در لینک:

د) اشاره به گزارش‌های متعدد سازمان دیده‌بان حقوق بشر و دیگر نهادهای حقوق بشری در زمینه مخاطرات پیش روی کودکان کار به هنگام فعالیت در بخش کشاورزی ایالات متحده که بر اساس گزارش دولت این کشور در سال ۲۰۱۸ میلادی، بیشترین میزان مرگ کودکان کار در این بخش، در قیاس با صنایع دیگر به وقوع پیوسته است؛

ه) گفتنی است که بر اساس قانون کار ایالات متحده، کودکان در صورت کسب رضایت والدین خود می‌توانند از سن ۱۲ سالگی برای مدت‌زمان نامحدود در مزارع این کشور با هر اندازه و وسعتی کار کنند، تا زمانی که از تحصیل بازمانند: این در حالی است که برای کار کردن در مزارع کوچک‌تر یا مزارع خانوادگی محدودیت سنی وجود ندارد که این وضعیت کاملاً خلاف معیارهای بین‌المللی است؛

و) اشاره به مصاحبه دیده‌بان حقوق بشر با برخی از کودکان کار فعال در بخش کشاورزی و اظهارات آن‌ها مبنی بر ناگزیر شدن‌شان به انجام کارهای شاق در مزارع برای ساعت‌های طولانی، غالباً در گرمای طاقت‌فرسا به منظور کمک به وضعیت معیشتی خانواده‌هایشان؛

ز) این در حالی است که این کودکان تحت هیچ‌گونه آموزش مربوط به حفظ ایمنی خود قرار نمی‌گیرند و گفتنی است که یکی از نوجوانانی که دیده‌بان حقوق بشر با وی مصاحبه کرده، در حادثه‌ای در مزرعه تنباکو دو انگشت دست خود را از دست داده است؛

ح) اشاره به تأخیر طولانی‌مدت ایالات متحده در زمینه تصویب قوانین و مقررات لازم در زمینه حمایت از کودکان کشاورز، ضمن تأکید بر ضرورت اقدام کنگره آمریکا به اجرایی کردن قانونی در راستای اعطاء حمایت‌های لازم به کودکان کشاورز - همانند حمایت‌هایی که از کودکان کار در بخش‌های دیگر به عمل می‌آید - ابتدا در زمینه مواردی، چون محدود کردن ساعات کاری و افزایش میزان دستمزدها؛

ط) تأکید بر همچنین ضرورت حصول اطمینان کنگره از برخورداری وزارت کار و اداره ایمنی و سلامت مشاغل از بودجه لازم جهت اجرایی کردن قوانین حمایت از کارگران؛

ی) اشاره به متعهد شدن مارتی والش؛ وزیر جدید کار ایالات متحده، به اتخاذ اقدام‌های لازم در راستای پایان دادن به کار کودکان، از جمله اقدام وزارت کار، از اوایل سال جاری میلادی، به اختصاص ۵۷ میلیون دلار در این زمینه: گفتنی است که اگرچه این اقدام‌ها در سطح بین‌المللی ضروری به شمار می‌آید، اما باید تلاش‌هایی هماهنگ با آن در داخل کشور نیز انجام پذیرد؛

ک) تأکید بر ضرورت اقدام وزارت کار به استفاده از اختیار قانونی خود در راستای روزآمد کردن فهرست مشاغل پر خطر و ممنوع به شمار آوردن آن برای کودکان زیر ۱۶ سال تا بدین‌وسیله اطمینان حاصل کنند که کودکان کشاورز مورد حمایت قرار می‌گیرند، چراکه ایالات متحده مدت مدیدی است که در زمینه پایان دادن به کار کودکان در بخش کشاورزی هیچ‌گونه پیشرفتی نداشته است؛

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری سی.ان.ان، در روز پنج‌شنبه ۸ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص مطالعه انجام شده در زمینه اقدام پایگاه داده‌های فدرال ایالات متحده به کاستن از آمار قتل‌های انجام پذیرفته توسط پلیس این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به مطالعه انتشار یافته در نشریه پزشکی لَنست، در روز پنج‌شنبه ۸ مهرماه، مبنی بر برآورد ناکارآمدی یکی از پایگاه‌های داده‌های فدرال ایالات متحده در زمینه به شمار آوردن و ثبت بیش از ۵۰ درصد از قتل‌های منتسب به خشونت‌های صورت پذیرفته از سوی مأموران پلیس در نزدیک به ۴۰ سال گذشته؛

ب) گفتنی است که نویسندگان این مطالعه که از الگوهای آماری برای دستیابی به تعداد مرگ‌های ثبت نشده استفاده نمودند، به این نتیجه دست یافتند که پلیس ایالات متحده در

^۴Marty Walsh

^۵گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/09/30/us-government-should-end-child-labor-home>

فاصله سال‌های ۱۹۸۰ تا ۲۰۱۸ میلادی در به وقوع پیوستن بیش از ۳۰ هزار مرگ مشارکت داشته است؛

ج) اشاره به برآورد انجام شده از سوی پژوهشگران مؤسسه سنجش و ارزیابی سلامتی دانشگاه واشنگتن، مبنی بر عدم ثبت حدود ۵۶ درصد (۱۷۱۰۰ مورد) از مرگ‌ها در سامانه آماری حیاتی ملی - پایگاه داده‌های فدرال وابسته به مرکز ملی آمار سلامتی که یکی از بخش‌های مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها در این کشور به شمار می‌آید؛

د) گفتنی است که این مطالعه به قیاس میان مرگ‌های گزارش شده در این سامانه با میزان مرگ‌های گزارش شده در ۳ پایگاه داده‌های مربوط به سازمان‌های مردم‌نهاد پرداخته که بر اساس گزارش‌های خبری و سایر آمارهای عمومی گردآوری شده‌اند؛

ه) اشاره به یافته‌های به دست آمده از برآوردهای این پژوهشگران مبنی بر میزان ۳,۵ برابری تعداد سیاه‌پوستان کشته شده توسط نیروهای پلیس در قیاس با سفیدپوستان غیرلاتین‌تبار و همچنین میزان ۱,۸ برابری تعداد لاتین‌تبارهای کشته شده در قیاس با سفیدپوستان غیرلاتین‌تبار که این نتایج مشابه با یافته‌های به دست آمده از مطالعه دیگری است که در سال ۲۰۱۹ میلادی انجام پذیرفته، مبنی بر این‌که تعداد سیاه‌پوستان کشته شده توسط نیروهای پلیس ایالات متحده میزانی نامتناسب است؛

و) گفتنی است که در این مطالعه به این موضوع پرداخته نشده است که چه تعداد از اقدام‌های مرگبار پلیس، قانونی و در چهارچوب سیاست‌های این نهاد اجرای قانون بوده است: لازم به ذکر است که مسئولیت گزارش‌دهی و تحقیق در زمینه مرگ‌ها، از جمله قتل‌های انجام پذیرفته توسط نیروهای پلیس بر عهده مقام‌های محلی است، به استثناء موارد نادری که مأموران پلیس فدرال به بررسی استفاده نیروهای پلیس از زور می‌پردازند تا موارد نقض احتمالی در رابطه با قانون اساسی و یا وقوع جرائم فدرال را مورد بررسی قرار دهند؛

ز) اشاره به عدم وجود منبع جامعی از داده‌های ملی برای ثبت میزان استفاده مأموران پلیس از زور و یا معیار لازم که بر اساس آن هرگونه اقدام پلیس به استفاده از زور مورد قضاوت

قرار گیرد، که از جمله در مورد مرگ مایکل براون در سال ۲۰۱۴ مورد توجه مقام‌های این کشور قرار گرفت؛

ح) اشاره به اقدام کنگره به تصویب قانونی ۵ ماه پس از مرگ مایکل براون، تحت عنوان قانون گزارش‌دهی قتل به هنگام بازداشت، که نهادهای اجرای قانون را موظف می‌کند که یا گزارش مربوط به داده‌های مرگ‌های به وقوع پیوسته به هنگام بازداشت افراد از سوی پلیس را به دولت فدرال ارائه دهند و یا از بودجه فدرال محروم شوند؛

ط) اشاره به حاکی بودن بررسی انجام شده در سال ۲۰۱۸ میلادی در زمینه میزان پابندی نهادهای اجرای قانون به این مصوبه کنگره، از اشباع شدن نهادهای فدرال از درخواست‌های گزارش‌دهی در این زمینه و عدم اقدام وزارت دادگستری به گردآوری داده‌های ایالتی در این رابطه؛

ی) اشاره به مورد توجه قرار گرفتن این معضل، پس از اقدام پلیس به قتل جورج فلویید در مینیاپولیس و بریونا تیلر در لویی‌ویل و بازتاب‌های گسترده داخلی و بین‌المللی آن و در نتیجه اقدام بسیاری از ایالت‌ها به تصویب قوانینی در رابطه با تغییر سیاست‌ها، از جمله در زمینه الزامات گزارش‌دهی آمار جدید که با توجه به ناکامی گفتگوهای دوحزبی در زمینه ایجاد اصلاحات در نیروهای پلیس همچنان در سطح فدرال مبهم و نامشخص باقی مانده است؟

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

۵- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا، در روز دوشنبه ۵ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص افزایش بی‌سابقه ۳۰ درصدی آمار قتل در ایالات متحده بر اساس گزارش پلیس فدرال این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به انتشار گزارش از سوی پلیس فدرال آمریکا (اف.بی.آی)، مبنی بر افزایش نزدیک به ۳۰ درصدی آمار قتل در سال ۲۰۲۰ در قیاس با سال ۲۰۱۹ میلادی در این کشور؛

^۶ گزارش شبکه خبری سی.ان.ان. قابل بازیابی در لینک:

ب) اشاره به صدور بیانیه از سوی این نهاد اجرای قانون مبنی بر افزایش میزان جرائم خشونت‌بار در آمریکا برای نخستین بار در طول چهار سال در قیاس با سال پیشین آن؛

ج) اشاره به افزایش ۵ درصدی جرائم خشونت‌بار از سال ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۰ میلادی: این در حالی است میزان کلی جرم و جنایت در این دوره زمانی ۶ درصد کاهش یافته است؛

د) اشاره به برآورد این نهاد مبنی بر وقوع ۱۲۷۷۶۹۶ مورد جرم خشونت‌بار در سال ۲۰۲۰ میلادی که چنانچه با آمار سال ۲۰۱۹ مورد قیاس قرار گیرد، میزان جرائم سرقت حدود ۹,۳ درصد و میزان تجاوزهای جنسی حدود ۱۲ درصد کاهش یافته است؛

ه) اشاره به بااین حال افزایش ناگهانی میزان قتل‌های به وقوع پیوسته در سال ۲۰۲۰ میلادی که بزرگترین میزان افزایش از زمان گردآوری داده‌ها در این زمینه از سوی اف.بی.آی در دهه ۱۹۶۰ میلادی به شمار می‌آید: گفتنی است که در سال گذشته میلادی ۲۱۵۷۰ مورد قتل در این کشور به وقوع پیوسته است؛

و) اشاره به نرخ ۶,۵ درصدی میزان وقوع قتل در میان هر یکصد هزار نفر در سال ۲۰۲۰ میلادی که البته باز هم از نرخ ۹,۸ درصدی سال‌های اولیه دهه ۱۹۹۰ میلادی پایین‌تر است؛

ز) اشاره به این‌که رده سنی بیشتر مجرمان و قربانیان در این مدت بین ۲۰ تا ۲۹ سال بوده است؛

ح) اشاره به جامع نبودن این گزارش، با توجه به این‌که ارائه داده‌ها از سوی نهادهای اجرای قانون اختیاری بوده و حدود ۸۵ درصد از این نهادها در تهیه این گزارش مشارکت نموده و داده‌های خود را ارائه داده‌اند. از میان برخی شهرها که از ارائه اطلاعات به اف.بی.آی خودداری کردند، می‌توان به نیویورک، شیکاگو و نیواورلئان اشاره کرد؛

ط) اشاره به همچنین حدود ۷,۶ میلیون دستگیری انجام شده از سوی نهادهای اجرای قانون بر اساس گزارش پلیس فدرال آمریکا^۷.

^۷ گزارش پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا. قابل بازیابی در لینک:

* کانادا

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص تأثیر فاجعه‌بار گرمای شدید هوا بر سالمندان و افراد دارای معلولیت در استان بریتیش کلمبیای کانادا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به منجر شدن عدم ارائه حمایت‌های کافی از سوی دولت کانادا به افزایش مخاطرات برای سالمندان و افراد دارای معلولیت در دوران موج اخیر و قابل پیش‌بینی گرمای شدید در استان بریتیش کلمبیا که به کشته شدن صدها تن از مردم این منطقه انجامید؛

ب) اشاره به افزایش شدید دما در استان بریتیش کلمبیا، از ۲۵ ژوئن تا اول ژوئیه سال ۲۰۲۱ میلادی تا ۴۹,۶ درجه سانتیگراد و درعین حال عدم برخورداری این استان از برنامه اقدام در این زمینه و فقدان تجهیزات خنک‌سازی هوا و همچنین فراهم آوردن حمایت‌های هدفمند از جوامع در معرض خطر که منجر به رنج و درد غیرضروری و حتی مرگ آنها شد؛

ج) اشاره به اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در فاصله ماه‌های ژوئیه تا سپتامبر سال جاری میلادی، به انجام مصاحبه با ۳۱ تن از شهروندان استان بریتیش کلمبیا، شامل ۱۳ شهروند دارای معلولیت، ۷ شهروند سالمند و دو تن از اعضاء خانواده سالمندان و نهادهای ارائه دهنده خدمات، مدافعان حقوق بشر و رهبران جامعه، همچنین اقدام این سازمان به ملاقات یا برقراری ارتباط کتبی با مقام‌های استان بریتیش کلمبیا و شهر ونکوور و بررسی اسناد مربوط به برنامه‌ریزی‌های لازم در زمینه سازگاری با شرایط آب و هوایی و واکنش در برابر بروز گرمای شدید؛

د) اشاره به اظهارات ۵ فرد سالمند و ۱۲ فرد دارای معلولیت مبنی بر تأثیر چشمگیر اوج گرما بر سلامت جسمی و روحی آنها و حتی هراس برخی از آنها از ازدست دادن جان خود؛

ه) اشاره به آمار به دست آمده از نهاد پزشکی قانونی استان بریتیش کلمبیا، مبنی بر تعیین ۵۶۹ مورد مرگ ناشی از گرمای هوا، از روز ۲۰ ژوئن تا ۲۹ ژوئیه سال جاری، که ۴۴۵ مورد آن در زمان اوج گرما به وقوع پیوست: گفتنی است که از این تعداد ۷۹ درصد ۶۵ ساله و یا مسن‌تر بودند؛

و) اشاره به عدم برخورداری دولت استان بریتیش کلمبیا از آمارهای مربوط به افراد دارای معلولیت در میان شهروندانی که جان خود را از دست دادند، همچنین عدم برخورداری آن از اطلاعات مربوط به سایر پیامدها و آثار ناشی از گرما، همچون میزان پذیرش در بیمارستان‌ها و تأثیرات اجتماعی آن؛

ز) اشاره به قرار داشتن افراد دارای معلولیت و سالمندان به‌ویژه در معرض خطر ابتلا به بیماری‌ها و مرگ ناشی از گرما، همچنین تأثیر شدت گرما بر توانایی بدن افراد مبتلا به بیماری و یا در حال مصرف دارو، در واکنش نشان دادن در قبال آن؛

ح) اشاره به افزایش میزان مخاطرات در این زمینه بر اثر عواملی چون انزوای اجتماعی - شهروندانی که تنها زندگی می‌کنند و به نظام‌های حمایتی لازم دسترسی ندارند - و فقر: گفتنی است که دو تن از میان ۱۷ نفری که مورد مصاحبه قرار گرفته و آثار شدید این گرما را تجربه کردند در منازل یارانه‌ای و یا واحدهای بسیار کوچک زندگی می‌کرده و به تجهیزات خنک‌سازی و تهویه هوا دسترسی نداشتند و یا از عهده مخارج خرید این تجهیزات بر نمی‌آمدند؛

ط) اشاره به اقدام شهرداری‌های محلی و جوامع بومی به ایجاد مراکز خنک‌کننده عمومی و درعین حال امکان‌ناپذیری استفاده از این مراکز برای افراد مصاحبه‌شونده، با توجه به عدم برخورداری آن‌ها از وسیله حمل‌ونقل و در نتیجه قرار گرفتن‌شان در معرض گرمای شدید هوا در خارج از منزل و یا هراس آن‌ها از ابتلا به بیماری کووید - ۱۹؛

ی) اشاره به عدم اقدام نهاد خدمات اضطراری سلامتی استان بریتیش کلمبیا به فعال نمودن مرکز عملیات اضطراری خود در راستای ایجاد هماهنگی در پاسخ‌دهی به درخواست‌های شهروندان تا زمانی که دمای هوا از میزان اوج خود فروکش نمود: گفتنی است که برخی از شهروندان سالمند به هنگام انتظار برای رسیدن آمبولانس جان خود را از دست دادند؛

ک) اشاره به اظهارات ۱۴ تن از شهروندان مبنی بر ناگزیر شدن آن‌ها به دست‌وپنجه نرم کردن با آسیب‌ها، اضطراب یا افسردگی ناشی از تجربه خود در این دوران و احساس عدم اطمینان از این‌که چگونه می‌توانند در مقابل موج‌های آتی گرما بقا یابند: این در حالی است

که وضعیت افراد مبتلا به بیماری‌ها و اختلالات روحی پس‌از این دوران رو به وخامت نهاده و برخی از آن‌ها نگران از دست دادن جان خود هستند؛

ل) تأکید بر تعهد دولت‌های فدرال و استانی کانادا به تضمین حمایت و ایمنی افراد مبتلا به معلولیت در دوران بلایای طبیعی و همچنین فراهم آوردن دسترسی به مراقبت‌های به موقع و مناسب درمانی برای این افراد و سالمندان و تعهد آن‌ها در زمینه حمایت از شهروندان در قبال تهدیدهای قابل پیش‌بینی، از جمله تغییرات آب و هوایی؛

م) تأکید بر ضرورت اقدام اضطراری مقام‌های استانی و فدرال به انجام تحقیقات در زمینه گستره کامل تأثیرات ناشی از موج گرما، به‌ویژه بر روی افراد در معرض خطر، از جمله از طریق گردآوری داده‌ها بر اساس میزان معلولیت، درآمد و آثار اجتماعی و سلامتی این بحران؛
ن) تأکید بر ضرورت حصول اطمینان تمامی سطوح دولت از شمول افراد دارای معلولیت و سالمندان، به‌ویژه افراد برخوردار از تجارب مربوط به بلایای طبیعی، در طرح سازگاری تغییرات آب و هوایی و برنامه اقدام گرمای هوا؛

س) تأکید بر ضرورت اقدام دولت‌های فدرال و استانی به کاهش سریع گازهای گلخانه‌ای و متوقف ساختن یارانه سوخت‌های فسیلی در راستای ممانعت به عمل آوردن از وقوع فاجعه‌بارترین پیامدهای آب و هوایی و حمایت از حقوق شهروندان در معرض خطر؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز شنبه ۳ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص عذرخواهی کلیسای کاتولیک کانادا به دلیل سوءاستفاده تاریخی از کودکان بومی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به عذرخواهی کتبی اسقف‌های کلیسای کاتولیک کانادا به دلیل رسوایی و سوءاستفاده این کلیسا از کودکان بومی در مدارس شبانه‌روزی وابسته به آن، پس از کشف

^۸ گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

صدها گور بی‌نام و نشان، در اوایل سال جاری میلادی، در محل مدرسی که از اواخر دهه ۱۸۰۰ تا ۱۹۹۰ میلادی فعالیت می‌کردند و تحت نظر کلیسای کاتولیک قرار داشتند؛

ب) اشاره به درخواست گروه‌های بومی و جاستین ترودو، نخست وزیر کانادا، از پاپ فرانسیس، رهبر کاتولیک‌های جهان و واتیکان جهت عذرخواهی در این زمینه: لازم به یادآوری است که در خردادماه سال جاری یک گور دسته‌جمعی حاوی بقایای ۲۱۵ کودک بومی در محوطه یک مدرسه شبانه‌روزی سابق در استان بریتیش کلمبیای کانادا کشف شد که برخی از اجساد کشف شده متعلق به کودکان سه ساله بودند؛

ج) اشاره به درخواست کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل از دولت کانادا و واتیکان جهت انجام تحقیقات جدی در رابطه با کشف این گورهای دسته‌جمعی، همچنین درخواست از دولت کانادا جهت انجام تحقیقات مشابه در رابطه با سایر مدارس بومیان این کشور؛

د) اشاره به درخواست ترودو از کلیسا جهت انتشار علنی اسناد و مدارک موجود در این زمینه، ضمن تأکید بر این امر که چنانچه کلیسا از انجام این اقدام سرباز زند، دولت وی تدابیر شدیدتری از جمله اقدام حقوقی علیه کلیسا را اتخاذ خواهد کرد؛

ه) اشاره به تأسیس مدرسه شبانه‌روزی کملوپس، در سال ۱۸۹۰ میلادی، توسط کلیسای کاتولیک و تعطیلی آن در سال ۱۹۷۸: گفتنی است که این مدرسه با هدف ممانعت به عمل آوردن از آشنایی کودکان بومی با فرهنگ و جوامعشان و اعمال ممنوعیت در زمینه صحبت به زبان‌های مادری یا انجام اقدام‌های فرهنگی خاص تأسیس شد؛

و) اشاره به گزارش‌های متعدد در رابطه با سوءاستفاده‌های جسمی، عاطفی و جنسی انجام پذیرفته در این نهادها علیه کودکان و حاکی بودن اسناد موجود از قرار گرفتن دانش‌آموزان این مدرسه در معرض بیماری‌هایی، چون سرخک، سل، آنفولانزا و سایر بیماری‌های مسری که منجر به مرگ بسیاری از آنها شده است؛

ز) اشاره به گزارش منتشر شده از سوی دولت کانادا مبنی بر مشارکت داشتن این کشور در نسل‌کشی زنان بومی آن، ضمن تأکید بر خطر ۱۲ برابری مرگ یا مفقود شدن زنان بومی کانادا در قیاس با سایر زنان این کشور؛

ح) گفتنی است که بر اساس این گزارش ۱۲۰۰ صفحه‌ای، که حاصل سال‌ها تحقیق و بررسی است، قتل و ناپدید شدن زنان و دختران بومی در چند دهه اخیر در کانادا مصداق «نسل‌کشی مردمان بومی بر اساس نژاد» آن‌ها است.^۹

*بریتانیا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز سه‌شنبه ۲۰ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص به شمار آوردن اقدام‌های اولیه بریتانیا جهت مهار کرونا به‌عنوان بدترین تدابیر در تاریخ بهداشت عمومی از سوی پارلمان این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به تهیه گزارش جدید از سوی پارلمان بریتانیا مبنی بر توصیف عملکرد دولت بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا، در مراحل اولیه شیوع ویروس کرونا، به‌عنوان یکی از فاجعه‌بارترین عملکردها در تاریخ بهداشت عمومی این کشور، ضمن متهم کردن دولت

و دانشمندان به اهمال و تأخیر عاملان در اعلام قرنطینه عمومی؛

ب) اشاره به اقدام این گزارش به مورد ارزیابی قرار دادن نتیجه اقدام‌های دولت در این زمینه که منجر به تأخیر در اعلام وضعیت قرنطینه و اهمال ناشی از آن، به از دست رفتن جان بسیاری از شهروندان این کشور انجامیده است: باین‌حال، در این گزارش از گام‌های اولیه برای تحقیق در زمینه تهیه واکسن کرونا و تولید آن به‌عنوان یک موفقیت تاریخی یاد شده است؛

^۹ گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل‌بازیابی در لینک:

ج) اشاره به اقدام مشترک دو کمیسیون بهداشت و خدمات اجتماعی و کمیته علوم و فناوری پارلمان بریتانیا - که نمایندگان هر دو حزب اصلی این کشور عضو آنها هستند - جهت تهیه این گزارش ۱۵۰ صفحه‌ای مبتنی بر اقدامات موفقیت‌آمیز و ناکامی‌های متعدد دولت طی ۲۰ ماه گذشته و از زمان آغاز شیوع کرونا در این کشور؛

د) اشاره به مرگ بیش از ۱۵۰ هزار نفر در بریتانیا بر اثر ویروس کرونا که در این گزارش از آن به‌عنوان «بزرگترین چالش قرن حاضر در زمان صلح» یاد شده است؛

ه) اشاره به متهم شدن دولت بوریس جانسون در بخشی از این گزارش به تکیه کردن بر فرضیه مصونیت جمعی به‌جای اعلام سریع وضعیت قرنطینه جهت کنترل ویروس کرونا در جامعه که البته بر این اساس، دانشمندان مشاور دولت نیز در این مسیر بی‌تقصیر نبوده‌اند؛

و) اشاره به اظهارات سخنگوی دولت بریتانیا در واکنش به این گزارش مبنی بر آمادگی دولت برای درس گرفتن از اشتباهات به وقوع پیوسته در جریان این همه‌گیری؛

ز) گفتنی است که قرار است پارلمان بریتانیا سال آینده تحقیق و تفحصی جامع درباره نحوه عملکرد دولت در زمینه مقابله با کرونا انجام دهد و این گزارش می‌تواند مبنایی برای سرفصل‌های آن تحقیق باشد؛^{۱۰}

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز یکشنبه ۱۸ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا، به مسدود کردن تلاش‌ها در مورد جرم به شمار آوردن آزار و اذیت جنسی زنان در اماکن عمومی و خشم وزیر کشور از این تصمیم. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به برانگیخته شدن خشم پرتی پتل، وزیر کشور بریتانیا و دیگر مقام‌های ارشد این وزارتخانه از اقدام بوریس جانسون به ممانعت به عمل آوردن از تلاش‌ها برای تصویب قانونی که آزار و اذیت جنسی در اماکن عمومی را جرم به شمار می‌آورد؛

^{۱۰} گزارش شبکه خبری بی‌بی‌سی. قابل بازیابی در لینک:

ب) اشاره به پاسخ دادن بیش از ۱۸۰ هزار نفر به فراخوان اعلام شده از سوی خانم پتل درباره بررسی معضل خشونت‌های خیابانی علیه زنان و دختران و شکایت از قرار گرفتن در معرض مزاحمت‌های مکرر در طول روز، که به‌ویژه پس از انتشار اخبار مربوط به قتل سارا اورارد به‌طور قابل توجهی افزایش یافت؛

ج) لازم به یادآوری است که سارا اورارد، در ماه مارس سال جاری میلادی، از سوی یک مأمور پلیس بریتانیا، به بهانه نقض مقررات کرونا ربوده شد و مورد تجاوز قرار گرفت و در نهایت کشته شد؛

د) اشاره به درعین حال اظهارات بوریس جانسون مبنی بر عدم حمایت از هیچ قانون جدیدی در زمینه مقابله با خشونت علیه زنان با توجه به، به ادعای وی، وجود قوانین متعدد در این زمینه و عدم تمایل او به ایجاد موانع بیشتر برای فعالیت‌های پلیس کشور؛

ه) اشاره به نظرسنجی انجام شده در اوایل سال جاری میلادی مبنی بر اظهارات بیش از نیمی از زنان در خصوص مورد آزار و اذیت جنسی قرار گرفتن در جریان استفاده از سامانه‌های حمل و نقل عمومی؛

و) اشاره به اظهارات مقام‌های وزارت کشور مبنی بر تداوم بخشیدن به تلاش‌های شان در راستای تصویب قانونی جهت مقابله با آزار جنسی در اماکن عمومی - قانونی که مشتمل تعیین مجازات برای تمامی رفتارهایی شود که موجبات ناراحتی زنان در فضاهای عمومی را فراهم می‌آورد؛

ز) اشاره به تأکید مدافعان حقوق زنان بر ارتباط آزار و اذیت زنان و دختران در اماکن عمومی با معضل نژادپرستی، چراکه بسیاری از دخترانی که مورد چنین آزارهایی قرار گرفته‌اند، رنگین پوست بودند!^{۱۱}

^{۱۱} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی، در روز شنبه ۱۰ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص ارتباط پایگاهی بریتانیایی با حمله پهپادی ایالات متحده به سردار قاسم سلیمانی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به درخواست گروه‌های حقوق بشری از دولت بریتانیا جهت توضیح در این زمینه که آیا پایگاه اطلاعاتی این کشور در منطقه یورکشایر در مجموعه‌ای از ترورهای انجام شده از طریق حملات پهپادی در سال‌های اخیر، مشارکت داشته است یا خیر؛

ب) اشاره به آغاز این درخواست‌ها پس از انتشار گزارشی، در روز شنبه ۱۰ مهرماه، تحت عنوان «من‌ویت هیل در نگاهی سه بعدی، گنبدها، داده‌ها و حملات پهپادی»^{۱۲} که نگرانی‌هایی را در زمینه مشارکت بریتانیا در حملات ایالات متحده، به‌ویژه کشتن سردار قاسم سلیمانی در سال ۲۰۲۰ میلادی برانگیخته است - حادثه‌ای که تهران و واشنگتن را تا آستانه منازعه نظامی پیش برد؛

ج) اشاره به نگاشته شدن این گزارش توسط روزنامه‌نگاری به نام بارنابی پیس،^{۱۳} به سفارش کارزار خلع سلاح هسته‌ای یورکشایر و کارزار مسئولیت‌پذیری من‌ویت هیل، مبتنی بر این‌که پژوهشگران به این نتیجه دست یافته‌اند که طرح حمله به سردار سلیمانی احتمالاً با استفاده از اطلاعات به دست آمده از پایگاه اطلاعاتی من‌ویت هیل انجام پذیرفته است؛

د) گفتنی است که این پایگاه به ارائه خدمات حمایتی ارتباطاتی و اطلاعاتی به دولت‌های بریتانیا و ایالات متحده می‌پردازد و اگرچه در ظاهر یکی از پایگاه‌های نیروی هوایی سلطنتی است، اما بزرگترین پایگاه شناخته شده خارجی آژانس امنیت ملی ایالات متحده نیز به شمار می‌آید که دارای ۶۰۰ تن از کارکنان آمریکایی و ۵۰۰ تن از کارکنان غیرنظامی بریتانیایی است؛

ه) اشاره به طرح این پرسش از سوی پژوهشگران این گزارش مبنی بر این‌که آیا کارکنان بریتانیایی مستقر در من‌ویت هیل در حملات پهپادی ایالات متحده در مناطق جنگی

^{۱۲}Menwith Hill in 3D, Domes, Data and Drone Strikes

^{۱۳}Barnaby Pace

مشارکت داشته‌اند یا خیر - مناطق جنگی که بریتانیا هیچ‌گونه مجوزی برای انجام عملیات در آن‌ها نداشته است، از جمله یمن، پاکستان و سومالی؛

(و) اشاره به گزارش‌ها در زمینه ایفاء نقش کلیدی برنامه‌های اطلاعاتی من‌ویت هیل در عملیات انجام شده در یمن در زمینه کشتار مردم، به‌عنوان بخشی از کارزار بمباران‌های پهپادی مرگبار که منجر به کشته شدن ده‌ها تن از غیرنظامیان در این کشور شده است - کشوری که نه بریتانیا و نه ایالات متحده به آن اعلام جنگ کرده بودند؛

(ز) اشاره به اقدام ایالات متحده به توجیه مشروعیت حملات پهپادی خود در یمن بر اساس قانون مجوز (به کارگیری) نیروی نظامی در سال ۲۰۰۱ میلادی و پس از حملات یازده سپتامبر، درحالی‌که چنین قانونی در بریتانیا وجود ندارد؛

(ح) اشاره به ابراز ناخرسندی نویسنده این مقاله از اقدام نیروهای آمریکایی و بریتانیایی در من‌ویت هیل به انجام عملیات نظامی و رای هرگونه موشکافی یا مسئولیت‌پذیری عمومی؛
(ط) تأکید بر ضرورت اقدام بریتانیا به مسئول به شمار آوردن عاملان هر یک از فعالیت‌های نظامی یا امنیتی آمریکا که در پایگاه من‌ویت هیل انجام پذیرفته، ضمن هشدار در این زمینه که در صورت فقدان فشارهای خارجی، نظام‌های نظارتی اورول (موسوم به جورج اورول نویسنده انگلیسی) و اعدام‌های فراقضایی که در سال‌های اخیر فاش شده، همچنان ادامه می‌یابد؛

(ی) اشاره به مطرح شدن نام این پایگاه در رسانه‌ها - که به برخورداری از تجهیزات راداری گسترده معروف است - در زمان درز اسناد مربوط به پرونده ادوارد اسنودن (پیمانکار سابق آژانس امنیت ملی آمریکا) که در آن زمان آشکار شد که من‌ویت هیل بخشی از شبکه شنودی با قابلیت جاسوسی از صدها میلیون پست الکترونیکی و تماس تلفنی و همچنین مکان‌یابی تلفن‌های خاص به شمار می‌آمده است؛

(ک) اشاره به مورد استفاده قرار گرفتن اطلاعات گردآوری شده در من‌ویت هیل در عملیاتی که منجر به رهگیری هدف‌های طالبان در افغانستان در سال ۲۰۱۱ میلادی شده و به مرگ حدود ۳۰ تن از شهروندان این کشور انجامیده است؛

ل) اشاره به عملیات دیگر منسوب به این پایگاه در زمان ریاست جمهوری داندل ترامپ که منجر به کشته شدن دست کم ۸۶ شهروند غیرنظامی، از جمله ۲۸ کودک شده است: از این رو پژوهشگران این گزارش به این نتیجه دست یافته‌اند که پایگاه منویت هیل احتمالاً در کشتن سردار سلیمانی در ماه ژانویه سال ۲۰۲۰ میلادی نیز ایفاء نقش کرده است؛

م) گفتنی است که وزاری دولت بریتانیا از هرگونه توضیح در رابطه با این موارد امتناع ورزیده‌اند، با این توجیه که آن‌ها هیچ‌گاه جزئیات عملیات انجام شده در پایگاه نیروی هوایی سلطنتی منویت هیل را آشکار نخواهند کرد که از نگاه نویسنده گزارش، خود منجر به ایجاد پرسش‌های جدی در این زمینه و مسئولیت‌پذیری در زمینه عملیات این پایگاه می‌شود؛^{۱۴}

۴- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۶ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت اقدام دولت بریتانیا به تداوم تأمین کمک‌های حیاتی برای کودکان این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اظهارات یک مادر مجرد بریتانیایی مبنی بر چالش‌های پیش روی او برای تأمین غذا برای خود و فرزندش و اذعان به این‌که در طول مدت یک هفته غذای چندانی نخورده و تنها با خوردن آب خود را زنده نگاه داشته است. وی در ادامه اظهار داشت که به‌طور معمول از خوردن برخی از عده‌های غذایی امتناع می‌کند تا فرزندش بتواند از تغذیه لازم برخوردار گردد؛

ب) اشاره به درعین‌حال، تصمیم دولت بریتانیا در روز چهارشنبه ۱۴ مهرماه، به قطع کمک‌های اعطایی دولت به این قشر از خانواده‌ها که از نگاه سازمان‌های مبارزه با فقر به مثابه بزرگترین میزان کاهش نرخ تأمین اجتماعی در نظام رفاهی این کشور به شمار می‌آید؛

^{۱۴} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به تأثیر عمده این اقدام بر زندگی میلیون‌ها خانواده کم‌درآمد در این کشور که معیشت‌شان پیشاپیش وابسته به حمایت‌های ناکافی تأمین اجتماعی است، تا از این طریق بتوانند غذایی برای خانواده خود فراهم آورده و از عهده‌های پرداخت‌های معیشتی همچون، اجاره‌بهای خانه و دیگر مخارج اولیه برآیند؛

د) اشاره به اقدام پارلمان بریتانیا، در روز ۱۶ سپتامبر سال جاری، به درخواست از دولت جهت لغو تصمیم خود در زمینه کاهش کمک‌های معیشتی؛

ه) اشاره به اظهارات اولیویه دو شوتر^۱، کارشناس سازمان ملل در زمینه فقر و حقوق بشر، در روز ۱۷ سپتامبر سال جاری، مبنی بر خلاف وجدان خواندن این تصمیم دولت و همچنین اقدام وی به علنی کردن نامه‌ای خطاب به دولت بریتانیا مبنی بر این‌که این طرح می‌تواند میلیون‌ها تن از مردم این کشور را که برای دست‌وپنجه نرم کردن با تأمین مخارج روزمره خود ناگزیر به دریافت کمک‌های موسوم به برنامه «اعتبار جهانی»^۲ هستند، به حال خود رها کند؛

و) اشاره به افزایش دو برابری تعداد افراد درخواست‌کننده این کمک‌ها از زمان آغاز شیوع بیماری کووید - ۱۹ و رسیدن آن به نزدیک به ۶ میلیون نفر: این در حالی است که کمتر از نیمی از این خانوارها دارای فرزند بوده و نیمی از آن‌ها نیز دارای فرزندان زیر ۵ سال هستند؛

ز) اشاره به منجر شدن اقدام دولت در زمینه قطع این کمک‌های حمایتی به تحت تأثیر قرار گرفتن حقوق اقتصادی و اجتماعی خانواده‌های کم‌درآمد، از جمله حق برخورداری از غذا، مسکن و تأمین اجتماعی: این در حالی است که در حال حاضر نیز بسیاری از خانواده‌های کم‌درآمد به‌رغم دریافت کمک‌های دولتی، نیازمند مراجعه به بانک‌های غذایی محلی جهت تأمین نیازهای روزمره خود هستند؛

ح) اشاره به توجیه دولت در این زمینه مبنی بر این‌که این کمک‌ها مختص دوران مقابله با شیوع بیماری کووید - ۱۹ بوده و در حال حاضر دوره آن به پایان رسیده است: این در

^۱Olivier De Schutter

^۲Universal Credit

حالی است که خانواده‌های وابسته به دریافت کمک‌های معیشتی (اعتبار جهانی) پیش از آغاز این همه‌گیری نیز همچنان دست به گریبان معضلات تأمین نیازهای روزمره خود بوده‌اند؛

ط) اشاره به تناقض این اقدام دولت بریتانیا با تعهدات حقوق بشری بین‌المللی آن در راستای به رسمیت شناختن حق مردم در زمینه برخورداری از معیار کافی معیشت که سازمان دیده‌بان حقوق بشر به نمایندگان پارلمان این کشور متذکر شده و کارشناس سازمان ملل در زمینه فقر شدید نیز به صراحت در خصوص آن با دولت گفتگو کرده است^{۱۶}؛

۵- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز شنبه ۳ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام دولت بریتانیا به اسکان کودکان پناهجو در هتل‌های نایمن. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به درخواست شورای شهر برایتون و هوو^{۱۸} از وزارت کشور بریتانیا جهت تعطیل کردن سکونت‌های موقتی که کودکان پناهجو را در خود جای داده‌اند، با توجه به نگرانی‌های به وجود آمده در رابطه با معضلات هزاران پناهجویی که در حال حاضر در هتل‌های این کشور زندگی می‌کنند و همچنین با توجه به نگرانی‌های موجود در زمینه مسائل محافظتی جاری در این هتل‌ها؛

ب) اشاره به درخواست این شورای شهر از وزارت کشور بریتانیا جهت خودداری از استفاده از هتلی که شمار قابل توجهی از کودکان پناهجو را در خود جای داده است با تکیه بر این ادعا که هیچ‌گونه ارزیابی محافظتی ابتدایی در زمینه بیماری کووید - ۱۹ در این مکان صورت نپذیرفته است؛

ج) این در حالی است که از تلاش‌های یک نهاد حقوقی جهت ارزیابی وضعیت یک نوجوان ۱۵ ساله افغانی ساکن یکی از این هتل‌ها ممانعت به عمل آمده که متناقض با

^{۱۶} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/09/28/uk-government-should-keep-vital-lifeline-children>
Brighton and Hove

حقوق کودک است و دولت بریتانیا در حقیقت کودکان بدون سرپرست را در معرض حبس اجباری غیرقانونی قرار داده است؛

د) اشاره به منجر شدن این تحولات به پرسش‌های بیشتر در زمینه وضعیت ۱۵ هزار پناهجو - از جمله ۷ هزار پناهجوی افغان - که در پی خروج شتاب‌زده خانواده‌ها از فرودگاه کابل در ماه گذشته، در هتل‌های این کشور اسکان داده شده‌اند؛

ه) اشاره به سکونت حدود ۷۰ کودک پناهجوی بدون سرپرست در این هتل‌ها که ۱۶ تن از آن‌ها زیر ۱۶ سال هستند و نمایندگان پارلمان بریتانیا در کمیته برگزیده وزارت کشور در رابطه با مناسب بودن این سکونت‌گاه‌ها برای کودکانی که به تنهایی به بریتانیا سفر کرده‌اند، ابراز تردید نمودند؛

و) اشاره به منجر شدن رویکرد دولت در این زمینه به افزایش آسیب‌های وارد آمده به کودکان پناهجویی که خود را به خاک بریتانیا می‌رسانند و بسیاری بدین منظور باید با استفاده از قایق‌های کوچک از کانال آبی مانس گذر کنند؛

ز) اشاره به عبور تعداد بیشتری از مهاجران در ماه سپتامبر از این کانال آبی با قایق‌های کوچک - حدود ۴ هزار نفر - که بیش از تمامی ماه‌های گذشته است و تنها هفته گذشته از عبور ۴۵۹ مهاجر از طریق این قایق‌ها ممانعت به عمل آمده است؛

ح) اشاره به اظهارات وکلای حقوقی در این رابطه مبنی بر در حقیقت محبوس شدن کودکان بدون سرپرست در این هتل‌ها با توجه به این‌که به آن‌ها توصیه شده است که این اماکن را ترک نکنند؛

ط) اشاره به گزارش جدید انتشار یافته در زمینه هتل‌های مورد استفاده وزارت کشور برای اسکان پناهجویان مبنی بر به شمار آوردن این سکونت‌گاه‌ها به مثابه بازداشتگاه‌هایی که از امکانات استاندارد برخوردار نیستند؛

ی) از سوی دیگر وزارت کشور سازمانی را برای رسیدگی به امور پناهجویان در این هتل‌ها برگزیده است که تجارب پیشین آن در زمینه کمک به کودکان پناهجوی بدون سرپرست پرسش‌هایی را برانگیخته است؛

ک) این در حالی است که برخی از گروه‌های حامی پناهجویان با نگارش نامه‌های به کمیته برگزیده وزارت کشور، از این کمیته درخواست کرده‌اند تا در مورد سازمانی که از سوی این وزارتخانه برای رسیدگی به امور پناهجویان برگزیده شده، تحقیق نماید؛

ل) گفتنی است که طبق اظهارات یکی از سخنگویان وزارت کشور این وزارتخانه موضوع حفاظت از کودکان پناهجوی بدون سرپرست را به شدت جدی می‌انگارد و به منظور تأمین نیازهای رفاهی آن‌ها تدابیری اندیشیده است^{۱۹}؛

۶- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه ۲ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص میزان غرامت پرداخت شده از سوی بریتانیا برای غیرنظامیان افغانی کشته شده در جنگ. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اعلام میزان غرامت پرداختی بابت کشته شدن غیرنظامیان در جریان عملیات نظامی نیروهای مسلح بریتانیایی در افغانستان برای نخستین بار، بر اساس درخواست‌های صورت گرفته در زمینه قانون آزادی اطلاعات و در تلاش برای مورد مذاقه قرار دادن تأثیر عملیات نیروهای مسلح این کشور بر زندگی غیرنظامیان افغانستان؛

ب) اشاره به اقدام وزارت دفاع بریتانیا، در فاصله سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۴ میلادی به پرداخت ۶۸۸ هزار پوند برای مرگ ۲۸۹ غیرنظامی - به‌طور متوسط ۲۳۸۰ پوند برای هر نفر - و درعین حال پرداخت تنها ۱۰۴ پوند و ۱۷ پنس به خانواده یک قربانی که کمتر از غرامتی است که دیگران برای مرگ حیوانات خود گرفته‌اند: این در حالی است که وزارت دفاع بریتانیا اظهار داشته که این غرامت براساس اصول حقوقی محاسبه شده است؛

ج) اشاره به گردآوری این داده‌ها از سوی نهاد خیریه «اقدام در قبال خشونت مسلحانه» که بر اساس اسناد آن جوانترین قربانی عملیات نظامی بریتانیا یک پسر بچه سه ساله بوده که در جریان عملیات مین‌روبی نیروهای این کشور، بر اثر شوک ناشی از این عملیات کشته

^{۱۹} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

شده است: این در حالی است که این داده‌ها باید از سوی نیروهای نظامی بریتانیا مورد تحلیل قرار می‌گرفته است؛

د) اشاره به اقدام نیروهای بریتانیایی به درعین حال، پرداخت ۱۱۰ پوند برای گم شدن یک تلفن همراه، ۶۶۲ پوند برای مرگ ۶ خر، پس از ورود اتفاقی آن‌ها به میدان تیر و ۲۴۰ پوند برای خسارات وارده به یک ملک توسط یک وسیله نقلیه زرهی در قیاس با غرامت ۱۰۴ پوند و ۱۷ پنیسی به خانواده یکی از قربانیان؛

ه) اشاره به سایر پرداخت‌ها در ارتباط با مرگ غیرنظامیان، شامل غرامت ۵۸۶,۴۲ پوندی برای مرگ یک پسر ۱۰ ساله در ماه دسامبر سال ۲۰۰۹ میلادی و پرداخت ۴۲۳۳,۶۰ پوند برای چهار کودک که در همان ماه به ضرب گلوله نیروهای ایساف (نیروهای کمک امنیت بین‌المللی) کشته شدند: گفتنی است که هیچ گزارشی از آن حادثه در رسانه‌های انگلیسی زبان وجود ندارد؛

و) اشاره به بالاتر بودن میزان غرامت پرداخت شده در یک مورد شامل پرداخت ۷۲۰۴,۹۷ پوند برای پنج کودک افغان که بر اثر گلوله‌های سرگردان یک بالگرد آپاچی ارتش بریتانیا زخمی شدند - حادثه‌ای که مورد توجه رسانه‌ها قرار گرفت: گفتنی است که در مجموع ۳۹۷ هزار پوند برای ۲۴۰ مورد جراحی توسط بریتانیا پرداخت شده است که به‌طور متوسط ۱۶۵۴ پوند برای هر نفر به‌شمار می‌آید؛

ز) اشاره به بالاترین میزان مبلغ پرداختی از سوی دولت بریتانیا شامل پرداخت ۵۴ هزار و ۳۴۷ پوند برای یک مورد مرگ در سال ۲۰۰۷ میلادی در کابل که جزئیات بیشتری در رابطه با آن وجود ندارد؛

ح) اشاره به مردود واقع شدن اکثر دعاوی در زمینه دریافت غرامت از سوی وزارت دفاع بریتانیا شامل در مجموع ۸۸۵ ادعای مرگ و ۲۸۵ ادعای جراحی؛

ط) یک سخنگوی وزارت دفاع در این زمینه اظهار داشته است که: «مرگ هر غیرنظامی یک فاجعه است و بریتانیا همواره به دنبال راهی برای به حداقل رساندن خطر برای

غیرنظامیان، از طریق اجرای فرآیند سخت‌گیرانه هدف‌گیری است، اما این خطر هرگز به صفر نمی‌رسد.^{۲۰}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۰، به نقل از سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در خصوص انتقاد از رفتار تحقیرآمیز فرانسه با پناهجویان در منطقه کله. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به گزارش ۸۶ صفحه‌ای سازمان دیده‌بان حقوق بشر، تحت عنوان «تحمیل استیصال: رفتار تحقیرآمیز با کودکان و بزرگسالان پناهجو در شمال فرانسه»، مبنی بر مستندسازی عملیات متعدد پلیس فرانسه جهت اخراج گسترده و آزار و اذیت روزانه پناهجویان و محدودیت‌های اعمال شده از سوی مأموران پلیس برای دسترسی پناهجویان به کمک‌های بشردوستانه؛

(ب) اشاره به انجام پذیرفتن این اقدام‌ها از سوی مقام‌های فرانسوی در راستای ناگزیر ساختن پناهجویان به تغییر مکان‌شان، درحالی‌که اقدام‌های مزبور هیچ یک از مشکلات پناهجویان در زمینه اقامت و برخورداری از سرپناه را حل نکرده و رفتار خشونت‌آمیز

پلیس، مهاجران و پناهجویان جدید را از ورود به این منطقه منصرف ننموده است؛

(ج) اشاره به انتشار این گزارش ۵ سال پس از تخریب کامل اردوگاه معروف به «جنگل» در منطقه کله در شمال غربی فرانسه و انتقال هزاران پناهجو از این منطقه به سراسر کشور؛

(د) گفتنی است که کله به دلیل نزدیکی به کانال مانش، یکی از اقامتگاه‌های پایانی سفر بسیاری از مهاجرانی است که می‌خواهند خود را به بریتانیا برسانند. به گفته دیده‌بان حقوق بشر، در حال حاضر نزدیک به دو هزار پناهجو در زاغه‌های این منطقه زندگی می‌کنند؛

(ه) اشاره به اظهارات بندیکت ژانرو، مدیر بخش فرانسه در سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر توجیه‌ناپذیری رفتار توهین‌آمیز و تحقیرآمیز پلیس فرانسه با پناهجویان و

^{۲۰} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل‌بازیابی در لینک:

ناکارآمدی آشکار سیاست‌های اتخاذ شده در این زمینه با هدف ممانعت از تجمع گسترده پناهجویان در شمال فرانسه و تنها تحمیل درد و رنج عظیم بر آن‌ها: گفتنی است که در ماه ژوئیه سال جاری میلادی رکورد عبور غیرقانونی مهاجران از فرانسه به سوی بریتانیا از طریق کانال مانش شکسته شد؛

و) اشاره به اختصاص یافتن بخشی از این گزارش به مصاحبه سازمان دیده‌بان حقوق بشر با بیش از ۶۰ پناهجو، از جمله ۴۰ کودک بی‌سرپرست در شهر کله و حومه آن، به‌ویژه شهر گراند - سنت، در فاصله ماه‌های اکتبر تا دسامبر سال ۲۰۲۰ و ماه‌های ژوئن و ژوئیه سال ۲۰۲۱ میلادی و گفتگو با مقام‌های فرمانداری منطقه پا - دو - کله و همچنین شهرداری گراند - سنت؛

ز) اشاره به سکونت حدود ۲ هزار تن، از جمله ۳۰۰ کودک بدون سرپرست، در نیمه سال ۲۰۲۱ میلادی در اردوگاه‌های منطقه کله و حومه آن و اقامت صدها پناهجوی دیگر، به‌ویژه خانواده‌های برخوردار از فرزند در جنگلی در گراند - سنت و در نزدیکی شهر دانکرک؛

ح) اشاره به درخواست مداوم مأموران پلیس از پناهجویان جهت ترک مناطقی که چادرها و آلونک‌های خود را در آن برپا کرده‌اند، همچنین اقدام مأموران در جریان این عملیات به نابود کردن سرپناه‌های موقت و کیسه‌خواب‌هایی که پناهجویان نتوانسته‌اند با خود حمل کنند؛

ط) اشاره به اقدام پلیس به انجام این عملیات در طول سال ۲۰۲۰ و نیمه نخست سال ۲۰۲۱ میلادی، تقریباً هر دو روز یک بار در اکثر زاغه‌نشین‌های پناهجویان در منطقه کله و هفته‌ای یک یا دو بار در منطقه گراند - سنت؛

ی) اشاره به اقدام پلیس به اجرای بیش از ۹۵۰ مرتبه عملیات اخراج پناهجویان در سال ۲۰۲۰ میلادی در منطقه کله و کم‌تر از ۹۰ بار در منطقه گراند - سنت، منجر به کشف و ضبط ۵۰۰۰ چادر و کیسه بزرنتی و صدها کیسه خواب و پتو؛

ک) اشاره به انجام بسیاری از این عملیات تحت عنوان «انتقال پناهجویان به سرپناه» درحالی‌که تنها برای چند روز به آن‌ها سرپناه اختصاص داده می‌شود، همچنین در جریان

این مأموریت‌ها مشخصات کودکان به درستی ثبت نشده و کوچکترین اقدام در راستای محافظت از آنها صورت نمی‌گیرد؛

ل) اشاره به منجر شدن این عملیات به هراس مداوم و وحشت‌زدگی پناهجویان که منجر به بی‌خوابی و قرار گرفتن آنها در معرض بسیاری دیگر از آسیب‌های جسمی و روانی می‌شود؛

م) اشاره به همچنین اقدام مقام‌های ملی و محلی به وضع قوانین جدید در زمینه نظارت بر چگونگی توزیع کمک‌های بشردوستانه که منجر به محدود شدن امکان دسترسی پناهجویان به این کمک‌ها می‌شود، از جمله آیین‌نامه‌های شهرداری مبنی بر ممنوعیت توزیع آب و غذا میان پناهجویان از سوی سازمان‌های مردم‌نهاد، در دسترس نبودن مراکز دولتی کمک به پناهجویان و رسیدن کمک‌های غذایی به آنها هم‌زمان با اخراج‌شان از منطقه؛

ن) اشاره به انتقاد از بی‌توجهی نهادهای دولتی به نیازهای زنان و دختران پناهجو، به‌ویژه در زمینه بهداشت و سرویس‌های بهداشتی، با توجه به عدم وجود سرویس‌های بهداشتی جداگانه برای زنان در منطقه کله و عدم وجود هرگونه سرویس بهداشتی در منطقه گراند سنت؛

س) اشاره به اشباع بودن اقامتگاه‌های اضطراری در شمال غرب فرانسه و تنها صدور مجوز برای پناهجویان جهت چند شب اقامت در این اقامتگاه‌ها حتی برای خانواده‌های برخوردار از فرزندان خردسال؛

ع) اشاره به مورد آزار و اذیت قرار گرفتن امدادگران داوطلب از سوی مأموران پلیس و تهدید آنها به بازداشت، همچنین ممانعت به عمل آوردن از فیلم‌برداری آنها از عملیات پلیس؛

ف) اشاره به متمرکز نبودن اقدامات مقام‌های فرانسه با توجه به تداوم هجوم پناهجویان به این منطقه به دلیل نزدیکی آن با بریتانیا (فاصله تنها ۳۰ کیلومتری) که با توجه به عدم عضویت این کشور در اتحادیه اروپا نمی‌تواند پناهجویان بزرگسال را به فرانسه بازگرداند و موظف به بررسی درخواست پناهندگی مهاجران تازه‌وارد است؛

ص) با این حال دولت بریتانیا با تصویب و اجرای قانونی جدید، پذیرش درخواست تجمیع اعضای خانواده را متوقف کرده است؛ امری که عملاً تنها راه قانونی پیوستن کودکان بدون سرپرست به والدین‌شان در بریتانیا را مسدود کرده است؛

ق) اشاره به درخواست دیده بان حقوق بشر از فرمانداری پا - دو - کله جهت خاتمه بخشیدن به سیاست اخراج متداوم پناهجویان و ضبط اموال آنها و ایجاد هماهنگی با استانداردی جهت یافتن راه حل های جایگزین و گزینه های شفاف در قبال پناهجویان؛

ر) اشاره به درخواست از مقام های فرانسه جهت رها کردن راهبرد شکست خورده خود در این زمینه و اتخاذ رویکردی جدید در قبال مهاجران و پناهجویان به جای آزار و اذیت آنها؛^{۲۱}

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز سه شنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص وقوع ۳۳۰ هزار مورد آزار جنسی کودکان در کلیسای کاتولیک فرانسه. برخی از محورهای این گزارش عبارت اند از:

الف) اشاره به انتشار نتایج تحقیقات کمیسیون مستقل بررسی خشونت جنسی و سوءاستفاده جنسی از کودکان در کلیساها و صومعه های فرانسه: گفتنی است که پس از طرح جدی موارد مربوط به سوءاستفاده جنسی از کودکان در کلیساهای کاتولیک فرانسه، در ماه نوامبر سال ۲۰۱۸ میلادی، کمیسیونی برای بررسی این موضوع تشکیل شد؛

ب) اشاره به اقدام این کمیسیون مستقل به انتشار گزارش ۲۵۰۰ صفحه ای خود، در روز سه شنبه ۱۳ مهرماه، مشتمل بر اسناد و مدارک متعدد، منتج از بررسی شواهد و مدارک، از جمله مراجعه به آرشیو کلیساهای کاتولیک، پرونده های دادگاه ها، گزارش های پلیس و مطبوعات و همچنین گفت و گو با قربانیان این خشونت ها طی ۷۰ سال گذشته، که برای تکمیل آن دو سال و نیم زمان صرف شده است؛

ج) اشاره به وقوع ۳۳۰ هزار مورد خشونت جنسی در بازه زمانی سال های ۱۹۵۰ تا سال ۲۰۲۰ میلادی بر اساس این گزارش: گفتنی است که از میان ۳۳۰ هزار مورد آزار جنسی کودکان، ۲۱۶ هزار مورد آن مربوط به خشونت جنسی است که از سوی کشیش ها و مسئولان صومعه ها صورت گرفته است؛

^{۲۱} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

د) اشاره به وجود ۲۹۰۰ تا ۳۲۰۰ متهم در ارتباط با این پرونده و اختصاص یافتن ۸۰ درصد از قربانیان خشونت‌های جنسی به کودکان بین ۱۰ تا ۱۳ سال: افزون بر این، ۲۰ درصد از قربانیان دختران در رده‌های سنی متفاوت بوده‌اند؛

ه) اشاره به مورد بی‌توجهی قرار گرفتن شکایات کودکان و قربانیان سوءاستفاده‌های جنسی در کلیساهای کاتولیک تا نخستین سال‌های قرن حاضر: گفتنی است که تنها در موارد بسیار معدودی خسارت‌هایی از سوی کلیسای کاتولیک در فرانسه در این زمینه پرداخت شده که آن هم بیشتر جنبه حق سکوت داشته است؛

و) ژان مارک سووه، رئیس کمیسیون مستقل این تحقیق، در سخنرانی خود همزمان با انتشار رسمی این گزارش اظهار داشت: «تحقیقات انجام شده از بی‌تفاوتی عمیق و حتی ظالمانه کلیسای کاتولیک نسبت به قربانیان سوءاستفاده جنسی حکایت دارد؛ چنان که تا اوایل دهه ۲۰۰۰، نه تنها ادعای قربانیان باور نمی‌شده، بلکه گوش شنوایی هم برای آن وجود نداشته است.»^{۲۲}

ز) اشاره به اقدام پاپ فرانسیس رهبر کلیسای کاتولیک به محکوم کردن پدیده خشونت جنسی در فرانسه در پی انتشار نتایج تحقیقات کمیسیون مستقل و ابراز تأسف عمیق درباره این «واقعیت شرم‌آور»؛

ح) اشاره به اظهارات اریک دو مولین بوفور، اسقف ارشد کلیسای کاتولیک فرانسه، مبنی بر ضرورت فراهم آمدن تمهیدات لازم برای ممانعت از تکرار چنین پدیده‌ای در آینده، ضمن ابراز شرمساری در قبال سوءاستفاده جنسی از کودکان در کلیسای کاتولیک و پیامدها و عواقب آن برای زندگی قربانیان^{۲۳}

ط) این در حالی است که کمیسیون مستقل تحقیق از کلیسای کاتولیک خواسته است تا هر چه زودتر نسبت به پرداخت غرامت به قربانیان و یا بازماندگان آن‌ها اقدام کند؛ درخواستی که هنوز از سوی کلیسای کاتولیک برآورده نشده است؛^{۲۴}

^{۲۲}<https://per.euronews.com/2021/10/05/sexual-abuse-france-catholic-church-report>

^{۲۳} گزارش شبکه خبری دوپچه وله. قابل بازیابی در لینک:

<https://b2n.ir/m02544>

^{۲۴}<https://per.euronews.com/2021/10/05/sexual-abuse-france-catholic-church-report>

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۵ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام دادگاه فرانسه به انحلال گروهی ضدتبعیض در این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به اقدام شورای حکومتی فرانسه، عالی‌ترین دادگاه اداری این کشور، در روز جمعه ۲ مهرماه، به تأیید تصمیم مقام‌های فرانسه در ماه دسامبر سال ۲۰۲۰ میلادی مبنی بر انحلال «جمعیت ضداسلام‌هراسی در فرانسه»^{۲۹} که گروهی پیشرو در زمینه مبارزه با تبعیض به شمار می‌آید؛

(ب) اشاره به منجر شدن تصمیم این دادگاه به خدشه وارد آمدن جدی به اعتباری که فرانسه برای خود به‌عنوان قهرمان آزادی بیان و تشکیل اجتماعات قائل است؛

(ج) اشاره به اقدام جمعیت ضداسلام‌هراسی در فرانسه، در خلال سال‌ها فعالیت خود، به ایفاء نقشی کلیدی در فراهم آوردن حمایت‌های حقوقی از افراد مواجه با تبعیض‌های ضدمسلمانان و مستندسازی تأثیر تبعیض‌آمیز تدابیر ضدتروریستی فرانسه بر این قشر از جامعه؛

(د) اشاره به اقدام این دادگاه به توجیه تصمیم خود مبنی بر انحلال جمعیت ضداسلام‌هراسی در فرانسه با تکیه بر مواردی چون، اقدام این جمعیت به محکوم کردن خصومت فرانسه در قبال مسلمانان در مبارزه خود علیه تروریسم و همچنین ناکارآمدی آن در تعدیل اظهارنظرهای ضدیهودگرایانه و خصومت‌بار مخاطبان خود در پاسخ به مطالب آن در شبکه‌های اجتماعی که موجب برانگیختن تبعیض، تنفر و خشونت شده است؛

(ه) اشاره به همچنین اقدام دادگاه به پذیرش اتهامات بحث‌برانگیز علیه جمعیت ضداسلام‌هراسی در فرانسه مبنی بر ارتباطات نزدیک آن با حامیان اسلام‌گرایی افراطی، از جمله از طریق مدیر اجرایی سابق این جمعیت؛

(و) اشاره به این‌که بر اساس قانون حقوق بشر بین‌المللی و اروپایی، حکومت‌ها تنها زمانی می‌توانند در زمینه حقوق آزادی تشکیل اجتماعات، آزادی دین و عقیده و آزادی بیان

^{۲۹}Collective Against Islamophobia in France (CCIF)

مداخله کنند که این مداخله مبنای قانونی داشته و همچنین انجام آن لازم و متناسب با شرایط باشد؛

ز) تأکید بر ضرورت به شمار آوردن اقدام به انحلال یک سازمان مستقل به‌عنوان راه حل نهایی، آن هم تنها در شرایطی که نهاد مزبور از تهدید خشونت‌آمیز آشکار و قریب‌الوقوعی حمایت کرده و یا اقدام‌های آن در تناقض فاحش با قانون باشد: گفتنی است که شورای حکومتی تمامی مباحثات ارائه شده از سوی دولت فرانسه مبنی بر این که جمعیت ضداسلام‌هراسی به چنین تهدیدهایی دامن زده است، را مردود به شمار آورده و باین حال رأی به انحلال آن داده است؛

ح) اشاره به به‌شمار آوردن انحلال جمعیت ضداسلام‌هراسی در فرانسه به‌عنوان بخشی از سرکوب گسترده انجام شده از سوی مقام‌های فرانسه در واکنش به حملات متناسب به افراط‌گرایان اسلام‌گرا؛

ط) اشاره به تصویب قانونی بحث‌برانگیز در ماه اوت سال گذشته میلادی، مبنی بر مبارزه با جدایی‌طلبی و حمله به شهروندان فرانسه که موجب ابراز نگرانی کمیسیون ملی حقوق بشر فرانسه و کمیسیون اروپا شد؛

ی) اشاره به منجر شدن تعطیلی جمعیت ضداسلام‌هراسی در فرانسه و حکم دادگاه در این زمینه به ایجاد احساس سرخوردگی در زمینه آزادی بیان و تشکیل اجتماعات در رابطه با افرادی که در زمینه منع تبعیض در فرانسه و دیگر مناطق اروپا فعالیت می‌کنند و همچنین تضعیف اعتبار کشور به‌عنوان قهرمان حقوق بشر و از سوی دیگر ایجاد الگویی خطرناک برای سایر دولت‌ها در راستای استفاده از قوانین مبهم با هدف به سکوت واداشتن منتقدان؛
ک) تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های فرانسه به متوقف ساختن روند اعمال سانسور بر سازمان‌های جامعه مدنی و در عوض نشان دادن تعهد خود به آزادی بیان و تشکیل اجتماعات و قصد خود در زمینه مبارزه با تبعیض.^{۲۶}

^{۲۶} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک: